

ΛΟΓΟ

Σ

SZTUKA MYŚLI NAUKOWEJ

KOLEKCJA PRAC NAUKOWYCH

Z MATERIAŁAMI MIĘDZYNARODOWEJ NAUKOWO-PRAKTYCZNEJ KONFERENCJI

NAUKOWY I INNOWACYJNY POTENCJAŁ PREZENTACJI

18 LISTOPADA 2018 ROK • OPOLE, POLSKA

TOM 6

ISBN 978-617-7171-80-4

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЄВРОПЕЙСЬКА НАУКОВА ПЛАТФОРМА»
ОО «ЕВРОПЕЙСКАЯ НАУЧНАЯ ПЛАТФОРМА» • NGO «EUROPEAN SCIENTIFIC PLATFORM»

ΛΟΓΟΣ

KOLEKCJA PRAC NAUKOWYCH

Z MATERIAŁAMI MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWO-PRAKTYCZNEJ KONFERENCJI

**«NAUKOWY I INNOWACYJNY
POTENCJAŁ PREZENTACJI»**

18 LISTOPADA 2018 ROK

TOM 6

Opole • Polska

UDC 001(08)
N 29

N 29 **Naukowy i innowacyjny potencjał prezentacji:** kolekcja prac naukowych «ΛΟΓΟΣ» z materiałami Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji, Opole, 18 listopada 2018 r. Obukhov : Drukarnia PE Gulyaeva V.M., 2018. Tom 6. s. 142.

ISBN 978-617-7171-80-4

W referacie przedstawiono referaty i artykuły uczestników międzynarodowej konferencji naukowej i praktycznej «Naukowy i innowacyjny potencjał prezentacji», która odbyła się w Opolu, 18 listopada 2018 r.

Kolekcja jest przeznaczona dla studentów, doktorantów, doktorantów, aplikantów, młodych profesjonalistów, nauczycieli, badaczy i innych zainteresowanych osób, a także do szerokiej gamy czytelników.

Opis bibliograficzny materiałów konferencyjnych jest rejestrowany w międzynarodowej bazie naukowo-matematycznej «Google Scholar».

UDC 001 (08)

ISBN 978-617-7171-80-4

© Zespół autorów konferencji, 2018
© Kolekcja prac naukowych «ΛΟΓΟΣ», 2018
© OP «Europejska platforma naukowa», 2018

SPIS TREŚCI

SEKCJA 15.

NAUKI PEDAGOGICZNE

INVESTIGATION OF THE CHARACTERISTICS OF SOUND WAVES IN BIOPHYSICS

Lunhol O.M., Sukhovirska L.P.7

SOCIO-CULTURAL COMPETENCE AS A SPECIALISTS' PROFESSIONAL PREPARATION IN THE PROCESS OF LEARNING FOREIGN LANGUAGES

Ponochovna-Rysak T.10

THE NECESSITY OF STUDYING FOREIGN LANGUAGES IN THE PROCESS OF ECONOMIC HIGHER EDUCATION

Sergienko T.12

ГРУПИ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ТА ШЛЯХИ ЇХ ФОРМУВАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Кожухар О.О.14

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СЕКТОРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ КРИЗЬ ПРИЗМУ КОНЦЕПЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Зиміна С.В.16

ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА

Верескля М.Р., Михаліцька Н.Я.20

МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Романчук Р.А.22

ОБҐРУНТУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ КОЛЕДЖІВ

Залужна А.Є., Прокопчук В.Ю......25

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВИЩОМУ ЗАКЛАДІ ОСВІТИ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Гулько Т.Ю.32

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ ДО ОНОВЛЕННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ

Ямпольська М.І.35

ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ІЗ КІБЕРБЕЗПЕКИ ТА ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ Сачук Ю.Є.	38
ПРОБЛЕМИ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ Зубачевська М.В.	39
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МОЛОДШИХ СПЕЦІАЛІСТІВ У КОЛЕДЖАХ УКРАЇНИ Федишин О.О.	41
РЕАЛІЗАЦІЯ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПЕДАГОГІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ Авраменко К.	47
СПЕЦКУРС «СОЦІАЛЬНА ДЕОНТОЛОГІЯ» ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ БАЗОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЗВО Стрельбицька С.М.	50
СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНА «ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА» Пашенко І.М., Смаковський Ю.В.	56
СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ Тищенко О.Л.	59
СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-ДОКУМЕНТОЗНАВЦЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ Крохмаль І.М.	62
УМОВИ ТА МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ ФІЗИЧНИХ ТЕРАПЕВТІВ Волошко Л.Б.	65
ФУНДАМЕНТАЛІЗАЦІЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ ЕКОЛОГО-ЕВОЛЮЦІЙНОГО ПІДХОДУ Рибалко Л.М.	67
ХАРАКТЕРНІ РИСИ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ В СИСТЕМІ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ США Сліпенко В.О.	69

SEKCJA 16. NAUKI ROLNICZE

ВЛИЯНИЕ ИНВЕСТИЦИЙ НА ЭКОНОМИЧЕСКИЙ ПОТЕНЦИАЛ СУБЪЕКТОВ МАЛОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА Кот Н.Г.	71
ЗАЛЕЖНІСТЬ КІЛЬКІСНИХ ТА ЯКІСНИХ ПОКАЗНИКІВ ЩЕПЛЕНИХ САДЖАНЦІВ ВІД РІЗНИХ РІВНІВ ПЕРЕДПОЛИВНОЇ ВОЛОГОСТІ ҐРУНТУ В УМОВАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ Борун В.В.	78
СОРТИ І СТРОКИ СІВБИ БУРЯКА СТОЛОВОГО ДЛЯ ЗБЕРІГАННЯ Стефанюк С.В.	80
ФОТОСИНТЕТИЧНА ПОВЕРХНЯ ТА ПОТЕНЦІАЛ ПОСІВІВ КУКУРУДЗИ ЗА ВНЕСЕННЯ ГЕРБИЦИДУ СТЕЛЛАР, В.Р. Заболотний О.І., Заболотна А.В.	82

SEKCJA 17. NAUKI FILOZOFICZNE

КОНЦЕПЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА МАНУЕЛЯ КАСТЕЛЬСА Городнича К.В.	84
---	-----------

SEKCJA 18. NAUKI CHEMICZNE

ESTIMATION OF ISOBARIC HEAT CAPACITY OF Ni ₃ (PO ₄) ₂ Research group: Kozma A., Golub N., Golub E., Vashkeba N., Stehura V., Gomonaj V.	87
ВПЛИВ ГЛИНИСТОЇ СКЛАДОВОЇ НА ХАРАКТЕРИСТИКИ ЦЕМЕНТНОГО КЛІНКЕРУ Науково-дослідна група: Цибенко М.Ю., Черняк Л.П., Титова О.О.	89
ПУТИ РЕШЕНИЯ ПРОБЛЕМЫ РЕГУЛИРОВАНИЯ КИСЛОТНОСТИ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ ЖИДКОСТЕЙ Лобовко А.В.	93

SEKCJA 19. ZARZĄDZANIE PAŃSTWEM I EKOLOGIA

DIE NATUR BRAUCHTÄ DRINGEND UNSERE HILFE Kubrak L.	98
ВИКОРИСТАННЯ ФЕНОЛУ І ФОРМАЛЬДЕГІДУ ІЗ СТИЧНИХ ВОД В СИНТЕЗІ БАКТЕРИЦИДНИХ І ПОЛІМЕРНИХ РЕЧОВИН Науково-дослідна група: Островка М.В., Соколенко Н.М., Островка В.І., Седих Г.О., Мороз О.В., Попов Є.В.	100
ГЕОЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ Кузик І.Р.	108
ЗАПУСК ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ КОСМОДРОМІВ ЗЕМЛІ ДЛЯ МОНІТОРИНГУ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ В РЕГІОНІ Малтиз С.С.	113
МЕХАНІЗМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ Воробйова А.С.	116
ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ Капніна Л.В., Ніколіна І.І.	118
ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ «ЗЕЛЕНИХ» ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ Шевченко Н.І., Марченко А.О.	123
ПРОБЛЕМА ЗАБРУДНЕННЯ ВОДНИХ РЕСУРСІВ В УКРАЇНІ Петрук Н.В.	124
СОЗДАНИЕ 3D-МОДЕЛЕЙ С ПОМОЩЬЮ СОВРЕМЕННЫХ ПРОГРАММ ДЛЯ ПРЕДОТВРАЩЕНИЯ ЗАГРЯЗНЕНИЯ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ СВЯЗАННЫХ С АВАРИЯМИ РАКЕТОНОСИТЕЛЕЙ Малтыз С.С.	127
СУЧАСНІ МЕТОДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ Рабей Н.Р.	130
ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ НАСЕЛЕННЮ Голденблат М.А.	136

вимагає забезпечення : універсальності реалізації державної політики; певного рівня самостійності органів місцевої влади у способах реалізації державної політики; тісної співпраці між урядом та органами місцевого самоврядування; впровадження дієвих механізмів узгодження рішень центральних і місцевих органів виконавчої влади, які зачіпають інтереси місцевого самоврядування; розв'язання проблеми делегування повноважень виконавчої влади місцевому самоврядуванню; створення механізму ефективного контролю за законністю здійснення власних повноважень органами місцевого самоврядування [2].

На думку науковців, існування двовладдя на обласному та місцевому рівні не сприяє якісному виконанню повноважень місцевими органами влади. Однак, з іншої сторони, наявне двовладдя й сприяє якісно виконувати завдання щодо подальшого розвитку економіки та культури, підвищення рівня життя громад, соціального захисту населення. Тісна взаємодія державних та місцевих органів влади частіше приносить позитивний результат, в результаті чого органи державної влади забезпечують необхідні умови для нормальної діяльності органів місцевого самоврядування.

Подальше вдосконалення взаємодії органів державної влади і органів місцевого самоврядування, на наш погляд, може здійснюватися шляхом: внесення змін у закони «Про місцеві державні адміністрації» і «Про місцеве самоврядування в Україні» з питань взаємодії цих органів, трансформації деяких делегованих повноважень органів місцевого самоврядування у власні (самоврядні); розробки механізмів розмежування і співвідношення компетенції органів місцевої публічної влади; вирішення проблеми територіальної організації країни, реформування адміністративно-територіального устрою; судового урегулювання спорів і розбіжностей між місцевими управлінськими центрами; зміни структури органів виконавчої влади з переходом від галузевого до функціонального принципу їх побудови, закріплення за ними, перш за все, контрольно-наглядових функцій; створення на регіональному рівні координаційних рад з питань взаємодії місцевих державних адміністрацій і органів місцевого самоврядування.

Ці та інші заходи будуть сприяти покращенню підвищенню ефективності механізму взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування в контексті здійснення реформ в Україні.

Список використаних джерел:

1. Андресюк Б. П. Місцеве самоврядування в сучасній Україні: проблеми і перспективи / Б. П. Андресюк. – К. : Стило, 2001. – 223 с.
2. Малик Я. До питання про взаємодію органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні / Малик Я. // Збірник наукових праць «Ефективність державного управління». – Вип.43. – 2015. – С. 295-302.
3. Про місцеве самоврядування в Україні [Електронний ресурс]: Закон України № 280/97 від 21.05.1997 р. – Режим доступу: : www.zakon1.rada.gov.ua.
4. Про місцеві державні адміністрації [Електронний ресурс]: Закон України № 586-XIV від 09.04.1999 р. – Режим доступу: : www.zakon1.rada.gov.ua.

ОЦІНЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Капніна Лілія Володимирівна,
канд. держ. упр. Ніколіна Ірина Іванівна
*Вінницький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету
Україна*

Постановка проблеми. Проблеми розвитку електронного урядування України у світовий інформаційний та економічний простір пов'язані, перш за все, з невідповідністю основних показників розвитку галузі світовим вимогам. Ці вимоги знайшли своє відображення у спеціалізованих рейтингах, що складаються провідними компаніями, світовими установами, журналами та суспільними організаціями. Тож аналіз динаміки і складових світових стандартів розвитку сфери електронного урядування є актуальним для визначення основних проблемних аспектів розвитку електронного урядування нашої держави.

Емпіричною базою дослідження виступають щорічні звіти ООН [5-7], коментарі відомих вчених-аналітиків цієї сфери: В.П. Новосад, Р.Г. Селіверстов, Р.В. Юринець, А.І. Семенченко, В.М. Дрешпак, О.Ю. Кондратенко, А.М. Яскевич [1-4] та ін.

Однак, при всьому розмаїтті досліджень, бракує комплексного підходу, який би враховував основні принципи визначення існуючих рейтингів та особливості порівняльної бази для нашої країни в сфері електронного урядування.

Метою статті. Основною метою статті є обґрунтування основних підходів до складання рейтингів за індексом розвитку електронного урядування EGDI, які є найбільш важливими для визначення місця України у світовому конкурентному середовищі.

Основні матеріали статті. Рівень розвитку електронного урядування оцінюється Департаментом з економічних і соціальних питань ООН (UNDESA) починаючи з 2003 р. за індексом EGDI (E-Government Development Index), що робиться раз на два роки [1, с. 3].

Індекс EGDI є композитним індексом, що утворюється через сукупність інших субіндексів та використовується для вимірювання готовності та потужності національних адміністрацій у використанні інформаційно-комунікаційних технологій для надання інформаційних послуг населенню, бізнесу та застосування самими органами влади [2, с.68].

Індекс є корисним підґрунтям для урядовців, політиків, дослідників і представників громадянського суспільства та приватного сектора для одержання більш глибокого розуміння порівняльного положення країни в сфері створення та використання електронного уряду.

Рейтинг розраховується з урахуванням показників 193 країн світу. Слід зазначити, що незважаючи на здавалося би істотну зміну місць в цьому рейтингу, група країн-лідерів (група з дуже високим рівнем розвитку), особливо не змінюється вже 13 років, протягом яких проводяться дослідження. У той же час, Україна входить до групи 65 країн з високим

рівнем розвитку електронного урядування, що відображається значенням індексу EGDI в межах 0,5–0,75 [3, с.24].

Індекс розвитку електронного урядування EGDI ґрунтується на трьох субіндексах:

- OSI (Online Service Index) – онлайн-сервісів, розраховується UNDESA;
- TII (Telecommunication Infrastructure Index) – телекомунікаційної інфраструктури, розраховується MCE;
- HCI (Human Capital Index) – людського капіталу, розраховується ЮНЕСКО спільно з ПРООН.

При обчисленні EGDI розраховується за формулою (1) як середнє арифметичне цих трьох попередньо нормалізованих субіндексів [4, с.41]:

$$EGDI = \frac{OSI_{normalised} + TII_{normalised} + HCI_{normalised}}{3} \quad (1)$$

Метою нормалізації є забезпечення незалежності індексу EGDI від якої-небудь з його складових, яка має найбільше відхилення. Крім цього, нормалізація дозволяє забезпечити коливання індексу EGDI в межах від 0 до 1, а також однакову вагу кожного з його субіндексів.

Методологічно EGDI є незмінним на всьому проміжку часу досліджень розвитку електронного урядування. У той же час проводились коригування відповідних обстежень, окремих складових індикаторів з урахуванням нових тенденцій розвитку е-демократії, нових знань та передової практики у сфері електронного уряду, змін технологій та інших факторів, включаючи методи збору даних.

Індекс онлайн-сервісів OSI1 вимірює здатність і готовність уряду надавати послуги та спілкуватися зі своїми громадянами в електронному вигляді. Індекс будується як 4-ступенева модель онлайн-доступності національних державних органів. Більш високі щаблі цієї моделі мають більший вплив на індекс [2, с.61].

Індекс формується в результаті експертного аналізу, що проводиться ООН та іншими залученими компаніями, експертами, волонтерами по країнах-учасниках ООН.

На першому ступені оцінюється наявність інформаційної служби, тобто наявність веб-сайту уряду, що надає інформацію громадянам у зручному для користувача вигляді та забезпечує посилання на міністерства та інші гілки влади. Проведений аналіз показав, що жодна з країн не має значення нижче 75%, тобто принаймні 75% питань, що відповідають цій стадії, оцінюються позитивно.

Другий ступінь – розширена інформаційна служба; в основному перевіряється, чи дозволяє урядовий веб-сайт односторонній або простий двосторонній обмін даними між владою та громадянами.

Третій ступінь – надання трансакційних послуг; вимірюється як працює двосторонній зв'язок між національною адміністрацією та громадянами, включаючи можливість обробки широкого спектру послуг в Інтернеті, а також запитувати і отримувати матеріали з державної політики.

Четвертий ступінь – пов'язані послуги; вимірюється здатність уряду приймати попереджувальні заходи у веб-додатках версії 2.0 та забезпечувати широкий спектр спеціально розроблених урядових електронних послуг для різних сегментів громадян.

Індекс телекомунікаційної інфраструктури ТІІ є середнім арифметичним наступних п'яти індикаторів:

- кількість Інтернет-користувачів на 100 жителів (які користувались Інтернетом з будь-якої точки протягом трьох місяців);
- кількість фіксованих телефонних ліній на 100 жителів;
- кількість абонентів мобільного зв'язку на 100 жителів;
- кількість бездротових широких підключень на 100 жителів (сума засобів широкого супутникового зв'язку, наземних фіксованих бездротових широких точок доступу та активних мобільних широкого кола абонентів мережі Інтернет спільного користування);
- кількість абонентів фіксованого широкого доступу на 100 жителів (включає фіксовані підписки на високошвидкісний доступ до мережі Інтернет спільного користування – з'єднання TCP/IP на швидкостях рівних або більших, ніж 256 Кбіт/с).

Індекс людського капіталу НСІ включає чотири індикатори, а саме [4, с. 16]:

- рівень грамотності дорослого населення, визначається як відсоток людей у віці від 15 років і старше, хто може з розумінням читати та писати прості речення про їх повсякденне життя (вага індикатора дорівнює 1/3);

валовий комбінований коефіцієнт охоплення початковою, середньою та вищою освітою, розраховується як кількість учнів (студентів) незалежно від віку в процентному відношенні до осіб відповідного віку (вага індикатора – 2/9);

- очікуване число років шкільного навчання – загальне число років навчання, на яке може розраховувати дитина для отримання освіти в майбутньому за умови, що ймовірність її перебування в школі в будь-якому конкретному віці дорівнює поточному віковому коефіцієнту охоплення (вага індикатора – 2/9);

– середня кількість років навчання – середнє число років освіти дорослого населення країни (25 років і старше), за винятком років, проведених у повторних класах (вага індикатора – 2/9).

Вага індикаторів індексу НСІ враховується при обчисленні шляхом перемноження значення індикатора та вагового коефіцієнта та подальшого сумування одержаних результатів; одержана сума й відповідатиме значенню індексу.

Наведемо для порівняння індекси EGDІ країн-лідерів та України за 2018 р. з урахуванням субіндексів (рис. 1) [5-7].

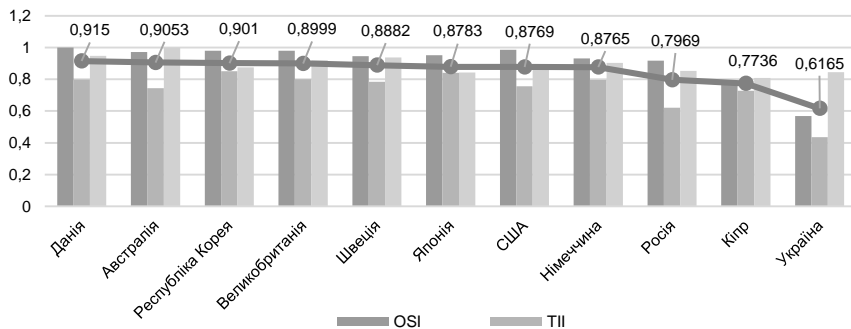

Рис. 1. Індекс EGDІ країн-лідерів та України за 2018 р.
Дані сформовано авторами на основі [5, 6, 7]

Порівнюючи дані інших країн з даними України, бачимо, що найбільше відхилення мають індекс людського капіталу та телекомунікаційної інфраструктури, тобто для покращення місця України у загальному рейтингу потрібно звернути особливу увагу на освіту та телекомунікаційну інфраструктуру.

Розглянемо динаміку індексів України за 2012-2018 рр. (рис. 2) [5-7].

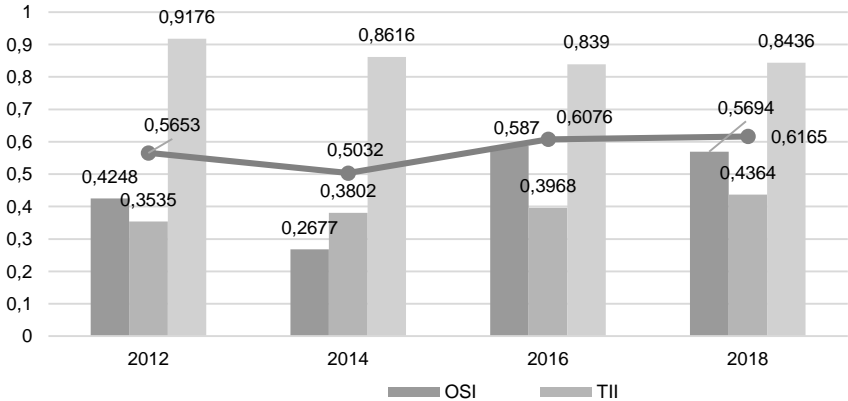

Рис. 2. Динаміка індексів України за 2012-2018 рр.
Дані сформовано авторами на основі [5, 6, 7]

Проаналізувавши значення індексів України за останні шість років, робим висновок про позитивну динаміку індексів: EGDI зріс на 0,0512 одиниць, OSI зріс на 0,1441 одиниць, TII зріс на 0,0829 одиниць, хоч HCI зменшився на 0,074 одиниці.

Проте Україна значно погіршила свої позиції у загальному рейтингу країн, хоча динаміка індексу EGDI для України є позитивною (табл. 1).

Таблиця 1

Рейтинг країн за значенням індексу EGDI за 2012-2018 рр.

Країна	Місце в рейтингу				Зміна позицій в 2018 р. відносно 2012 р.
	2012 р.	2014 р.	2016 р.	2018 р.	
1	2	3	4	5	6
Данія	4	16	9	1	+3
Австралія	12	2	2	2	+10
Республіка Корея	1	1	3	3	-2
Великобританія	3	7	1	4	-1
Швеція	7	14	6	5	+2
Фінляндія	9	10	5	6	+3
Сінгапур	10	3	4	7	+3
Нова Зеландія	13	9	8	8	+5
Франція	6	4	10	9	-3
Японія	18	6	11	10	+8
США	5	7	12	11	-6
Туніс	103	75	72	80	+23

Узбекистан	91	100	80	81	+10
Україна	68	87	62	82	-14
Сейшельські острова	84	81	86	83	+1
Еквадор	102	83	74	84	+18

Дані сформовано авторами на основі [5, 6, 7]

Проаналізувавши дані таблиці 1, бачимо, що Україна у 2018 році опустилась в рейтингу на 14 позицій порівняно з 2016 роком. Значного росту (на 23 позиції) серед поданих країн зазнав Туніс. Трійка країн-лідерів у 2012 році Республіки Кореї, Нідерландів та Великобританії змінилася на Данію, Австралію та Республіку Корею.

Проведене фахівцями ООН дослідження вказує на те, що існує сильна кореляція між індексом EGDІ розвитку електронного уряду та індексом сприйняття корупції СРІ. Країни з високим рівнем корупції в державному секторі, як правило, мають погану оцінку їх здатності надавати державні послуги за допомогою ІКТ, у тому числі відкриті урядові дані.

Висновок. Для підвищення свого місця в рейтингу Україні слід звернути особливу увагу на розвиток телекомунікаційної інфраструктури та державні онлайн-сервіси, а також на якість інформації, що надається Департаменту з економічних і соціальних питань ООН та використовується ним, враховуючи зроблені вище зауваження щодо даних, необхідних для визначення індикаторів та індексів.

Впровадження е-демократії безумовно може бути пов'язано з прихильністю державних установ до забезпечення прозорості та підзвітності, тобто до заходів по боротьбі з корупцією. Електронний уряд може також підвищити довіру до уряду та його сприйняття людьми.

Список використаних джерел:

1. Новосад В.П. Оцінювання ефективності електронного урядування : наук.-метод. розробка [Текст] / В.П. Новосад, Р. Г. Селіверстов, Р.В. Юринець. – Київ: НАДУ, 2011. – 32 с.
2. Кондратенко О.Ю. Інформаційне забезпечення вищих органів державної влади та електронне урядування [Текст] / О.Ю. Кондратенко // Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ. Серія: економіка, право, політологія, туризм. – 2011. – Т. 1, № 3. – С. 66-73.
3. Яскевич А.М. Моніторинг впровадження інструментів електронного урядування в органах місцевого самоврядування; наук. ред. А.М. Яскевич. – Вінниця: ГО «Подільська агенція регіонального розвитку», 2015. – 84 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://drive.google.com/drive/folders/0B-bC7Ah-c8Jpqla9LNWo0bjBpWnc>.
4. Семенченко А.І. Електронне урядування та електронна демократія: навч. посіб.: у 15 ч. / за заг. ред. А. І. Семенченка, В. М. Дрешлака. – К., 2017.
5. The Global Information technology report 2015. ICTs for inclusive growth [Text] / S. Dutta, T. Geiger, B. Lanvin (Eds.). – Geneva: World Economic Forum, INSEAD, 2015. – 381 p.
6. United Nations E-Government Survey 2012. Chapter 1. World E-Government Rankings [Text]. – New York: UN, 2012. – P. 9-35.

PUBLIKACJA NAUKOWA

ΛΟΓΟΣ

KOLEKCJA PRAC NAUKOWYCH

Z MATERIAŁAMI MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWO-PRAKTYCZNEJ KONFERENCJI

**«NAUKOWY I INNOWACYJNY
POTENCJAŁ PREZENTACJI»**

18 listopada 2018 rok • Opole, Polska

TOM 6

Ukraiński, rosyjski, polski i niemiecki

*Materiały są drukowane w brzmieniu autora
Komitet organizacyjny nie zawsze podziela stanowisko autorów
Za dokładność tego materiału, autorzy ponoszą odpowiedzialność*

Podpisano do publikacji w dniu 18.11.2018. Format 60×84/16.

Przesunięcie papieru. Font Arial. Druk cyfrowy.

Arkusze warunkowa wydrukowana: 8,25.

Wydrukowano z gotowego oryginalnego układu.

Dane kontaktowe Komitetu Organizacyjnego:

21037, Ukraina, Winnica, ul. Zochih, 18, biuro 81

OP «Europejska platforma naukowa»

Telefony: +38 098 1948380; +38 063 6241556

E-mail: info@ukrlogos.in.ua

www.ukrlogos.in.ua

Wydawca: Drukarnia PE Gulyaeva V.M.

08700, Ukraina, Obukhov, mkr. Sosnovyi, 2, biuro 22. E-mail: info@drukaryk.com

Certyfikat przedmiotu działalności wydawniczej: ДК № 3909 z 02.11.2010.